

Vrchlabinky

**Kablo slaví
100 let**

SKODA

OBSAH

Editorial

Kulaté výročí

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Kablo Vrchlabí si letos připomíná 100 let od zahájení výroby kabelů ve městě. Ani si netroufnu odhadnout, jak obrovitánské množství surovin a hotových produktů projelo oběma směry hlavní branou podniku. Za století existence tohoto podniku – ať už nesl jakýkoliv název – si zde vydělávaly na svoje živobytí tisíce lidí. Tito lidé zde pak mohli žít a nemuseli řešit, kam se odstěhují za prací. Mohli tedy vytvářet zdejší pospolitost a ve Vrchlabí a jeho okolí se zapojovat do společenského života. Toto kulaté výročí je proto nejen důvodem k oslavě pro podnik samotný, ale minimálně vzít ho na vědomí by měla celá zdejší společnost a město. Mít možnost chodit do práce se nyní bere jako samozřejmost, ale dovede si někdo představit, kdyby tady taková samozřejmost nebyla? Bylo by ale krátkozraké spokojit se s tím, že nyní vše funguje. Důležité totiž je, aby to fungovalo minimálně stejně dobře i za 10 nebo 20 let. ■

JAN SKOŘEPA / str. 4 ▶ 8

DUŠAN VODNÁREK

str. 10 ▶ 15

ALICE HORÁČKOVÁ

str. 22 ▶ 25

KABLO VRCHLABÍ

str. 18 ▶ 21

DANIELA KRÁTKÁ

str. 30 ▶ 34

Jeďte bez závazků a starostí!

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu Škoda Kamiq:
5 - 6,2 l/100 km, 121 - 141 g/km

Exkluzivní nabídky operativního leasingu

Zvažujete pořízení zcela nového, moderního a nablýskaného vozu, avšak váháte kvůli tomu, že se nechcete o nic starat, až bude potřebovat více péče? Pokud hledáte auto, do kterého jen nastoupíte a bezstarostně vyrazíte na cestu, kdykoliv budete chtít, máme pro vás skvělou zprávu. V HAVEX-auto jsme pro vás připravili **akční nabídku vozů Škoda na operativní leasing**. Výhodou operativního leasingu je to, že nemusíte platit vysoké pořizovací náklady na vůz. Platíte pouze měsíční splátku a my se už postaráme o veškeré servis, opravy a pojištění vozidla. A pokud budete chtít, můžete si snadno vyměnit své stávající auto za jiné, větší, menší, zkrátka podle svých aktuálních potřeb a přání. Vybrat můžete od modelu Škoda Fabia až po novinku Škoda Enyaq iV. Variabilně si zvolíte roční nájezd, nabízíme od 10 000 až po 60 000 km ročně. Dobu trvání si zvolíte sami, unikátně od 12 do 60 měsíců. Vyberte si svůj ideální vůz z naší široké nabídky na www.prodej-vozu.cz.

Váš autorizovaný prodejce vozů Škoda:

HAVEX-auto s.r.o.

Na Bělidle 503, 543 01 Vrchlabí

Tel.: 499 406 321, e-mail: vr.nv@havex.cz

www.havex.cz, www.prodej-vozu.cz

prodej-vozu.cz

Jednoduše online!

HAVEX
auto

INZERCE

LÉTO 2023 LAST MINUTE!

SLEVY SE SPOUSTOU SUPER VÝHODI!

NAŠE TIPY! Bulharsko • Řecko • Španělsko
Tunisko • Turecko • Egypt

it INGTOURS
CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Těšíme se na Vás na pobočce Zámecká 1453, Vrchlabí
Otevřeno: pondělí - pátek od 9:00 do 17:00 hodin | Tel.: 702 093 598
E-mail: zajezdy@ingtours.cz | www.ingtours.cz

Nemocnice je živý organismus.

Stále je co zlepšovat

JIŘÍ ŠTEFEK,
FOTO: ARCHIV NEMOCNICE

Jeich práce je sice vidět, ale kvůli nim nebo za nimi do nemocnice lidé nejezdí. Řeč je o zaměstnancích, kteří se starají o hladký chod zařízení po technické a provozní stránce. Ve vrchlabské nemocnici těmto lidem jako provozní manažer šéfuje Jan Skořepa. V rozhovoru pro Vrchlabinky popsal, co všechno jeho práce obnáší, jaké rekonstrukce již proběhly nebo se chystají, a též prozradil, jakou technickou zvláštnost v sobě ukrývá hlavní pavilon nemocnice.

Jak dlouho jste provozním manažerem vrchlabské nemocnice? Jak jste se k této práci vlastně dostal? Provozním manažerem jsem od srpna loňského roku. Předtím jsem pracoval na údržbě jako údržbář a potom jako vedoucí údržby. Staral jsem se tedy po technické stránce o chod nemocnice. A když končil kolega – předchozí provozní manažer – tak mi bylo nabídnuto, abych se přihlásil do výběrového řízení. Přihlásil jsem se a tak nějak to celé vzniklo.

Pojem provozní manažer působí poměrně široce. Co všechno tedy máte na starosti?

Oblastí, o které se starám, je víc. Jde o veškerý technický chod nemocnice. Pak pode mě spadá stravovací úsek a kompletně celá údržba. Zkrátka starám se, aby všechno fungovalo tak, jak má. Aby všichni byli spokojeni a areál nemocnice dobře vypadal.

Kromě údržbových věcí máte na starosti i modernizaci nemocnice a jejího areálu?

Určitě. Řeším projekty, které rekonstruují nebo modernizují náš areál jak po stránce zdravotní, tak po stránce technické. Jde tedy o samotnou výstavbu oddělení, ale i výměnu komponentů, vybavení.

Od otevření hlavní budovy nemocnice letos uplyne 50 let. Když se na ni podíváte odborným pohledem: Co ta budova zažila a je to na ní vidět? Když začala

její modernizace, na co bylo potřeba se nejdříve zaměřit? A co vás ještě čeká?

Na budově je samozřejmě znát, že má padesát let. Musí to být znát, protože je těchto padesát let nepřetržitě v provozu. Je potřeba říci, že všechny materiály a součástky mají svoji životnost. Proto se postupně snažíme obměňovat všechny inženýrské sítě, ať už se jedná o vodu, elektřinu, či odpadní systém. Protože když byla nemocnice v roce 1973 uvedena do provozu, nároky na ni byly úplně jiné, než jsou dnes. Dnešní nároky jsou stonásobně vyšší, než byly před padesáti lety. Původní systém na takovou zátěž není úplně postavený. Proto je potřeba ho stále inovovat a starat se o něj, aby fungoval tak, jak má.

Majitelem vrchlabské nemocnice je od července 2016 Penta Hospitals. Co se tu za těchto skoro již sedm let podařilo zrekonstruovat?

První velkou rekonstrukcí, která se zde po příchodu skupiny Penta začala dělat, byla výstavba nového oddělení ortopedie z bývalé porodnice. Ta byla od roku 2013 zavřená. Celá se tedy předělala

na úplně jiné oddělení včetně inženýrských sítí. Vše se dokončilo na přelomu let 2020 a 2021 a byl to asi dosud náš největší počín. Zasáhl nám tam do toho také covid, takže jsme rovnou oddělení připravili tak, aby zde v případě epidemie mohli být izolovaně umístěni nakažení pacienti.

Zároveň se tím spustily i další investiční projekty, které zde byly plánovány v rámci hlavní budovy nemocnice. Snažíme se plánovat na tři roky dopředu. Někdy to bývá složité, ale nějakým způsobem s tím jde pracovat a odrážet se od dat a výsledků.

Pro mě byla hodně viditelná nová recepce, respektive centrální příjem...

Ano, máte pravdu, to bylo ještě před ortopedií. Musím říci, že to byla velice náročná rekonstrukce, protože se dělala za provozu chirurgických ambulancí či za provozu rentgenu. Veliký dík za trpělivost patří pacientům, kteří sem chodili, protože to byly krušné chvíle, ale ty práce bylo potřeba udělat. Myslím si ale, že ten výsledek za to stojí a že recepce je velice hezká a reprezentativní.

INZERCE

TOPENÁŘSTVÍ ŠTĚRBA

voda–topení–plyn–chlazení

TEPELNÁ ČERPADLA

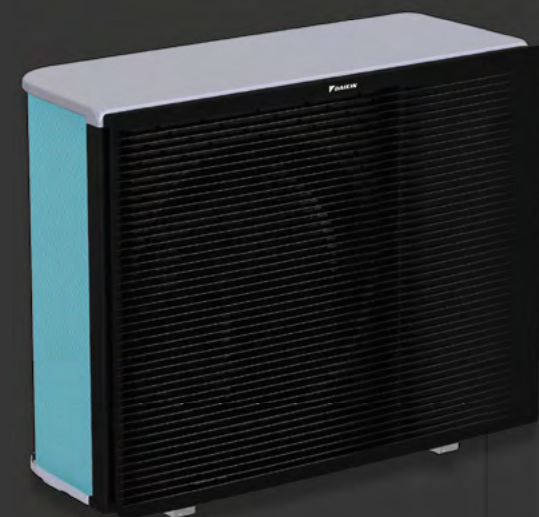
Nově dotace na plynový kotel

Kotle na tuhá paliva

Plynové kondenzační kotle

Krbová kamna s výměníkem

Vyřízení dotace samozřejmostí

Tomáš Štěrba

U Ostrůvků 266, 543 03 Vrchlabí
Působnost: Královehradecký a Liberecký kraj
(nebo dle dohody)

+420 608 480 343

www.topenarstvisterba.cz

HLEDÁME SEŘIZOVAČE

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo.

Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušení profíci i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

**Šikovným kandidátům
a kandidátkám nabízíme
nástupní bonus 30 000 Kč.**

Vitesco Technologies, Trutnov - práce, co má smysl
a budoucnost

Říkal jste, že ve funkci jste od loňského srpna, takže to je již tři čtvrtě roku. Loni se také dokončovala řada věcí, že?

V loňském roce se spustilo plánování dnes již hotových a kompletně zrekonstruovaných prostor radiologického oddělení s novým CT. Vedle toho se dělaly nějaké věci vzhledově, jako například některé nové fasády, nové světelné nápisy na nemocnici, nové schodiště k laboratoři, výměna protipožárních dveří na jednotlivých odděleních a pak celá řada dalších, byť drobnějších věcí.

Rekonstrukce proběhla i v samotné laboratoři...

Ano, tam proběhly rekonstrukce vlastně dvě. Jedna z nich byla u hlavního analyzátoru v laboratoři. Obě místnosti jsme dali do nového vzhledu, abychom splňovali nejnovější a nejpřísnější kritéria od Státního úřadu pro kontrolu léčiv, která jsou nastavena v rámci laboratoří. Na to navázala druhá rekonstrukce a tou byla rekonstrukce odběrové místnosti a čekárny, aby pacienti měli příjemnější prostředí. Teď to tam máme krásné, funkční a vzhledově moderní.

Zmínil jste hned několik věcí nebo projektů. Který z nich pro vás byl největší profesní výzvou a co vás naopak překvapilo, že to bylo relativně lehké?

Velkou výzvou byla nedávno dokončená modernizace CT vyšetřovny a navazujících místností. Tam se snoubila spousta profesí a věcí, které byly potřeba sladit a srovnat je do pořádku, aby fungovaly. A s tím překvapením? To je takové složité. Už jsme zmínili, že budova má padesát let, takže nějaká skrytá či nemilá překvapení tu jsou neustále. Bývali

vlastníci a provozovatelé při stavebních úpravách příliš nedbali na nějaká pravidla, která my se nyní snažíme dodržovat. I z tohoto důvodu si snad nevybavuji něco, co by šlo úplně lehce.

Jsou zde v hlavní budově nějaké zajímavosti, které by byly atraktivní pro naše čtenáře?

Jednou ze zajímavostí, kterou skrývá hlavní pavilon nemocnice, je systém vytápění. Je to takzvané krytalové (stropní) vytápění. V době, kdy se vytvářelo, to bylo hezky vymyšleno. Fungovalo tak, jak má, a funguje dodnes. Toto topení ve stropích máme na všech patrech. V nich proudí voda a ze stropů sálá teplo. Na dobu, kdy nemocnice vznikala, to byla poměrně promyšlená záležitost.

Jaké rekonstrukce se v nemocnici chystají v nejbližší době?

Máme před sebou menší stavební akce jako úprava prostor vstupů u oddělení pro pacienty i jejich návštěvy, aby měli příjemné prostředí. Nicméně jedna z největších akcí, které máme v letošním roce před sebou, je rekonstrukce na budově následné péče, kde bychom měli celé přízemí přestavět a udělat tam úplně dvě nová oddělení.

To je ta nejstarší, spodní budova areálu?

Ano, to je ona. Tato budova pochází někdy z roku 1904.

Řekl jste, že tam vzniknou dvě nová oddělení. Můžete prozradit, která to budou?

Bude se jednat o oddělení ambulantní rehabilitační péče a následnou lůžkovou rehabilitační péči.

Jak úzce spolupracujete se zdravotníky a doktory při přípravě takových projektů?

Tato spolupráce je naprosto nutná. Bez ní bychom tyto projekty nebyli schopni vymýšlet. Zdravotníci nám do nich dávají praktickou rovinu, tedy například uspořádání, jak by to mělo vypadat. My je mnohdy omezujeme ve výkonu jejich práce. Zkrátka musíme spolu mluvit, je to naprosta nutnost.

Když úplně odbočím: Jakou odbornou způsobilost ke své práci potřebujete?

Asi vás to překvapí, ale i já mám základní zdravotnické vzdělání v rámci řidiče sanitky. Nejsem tedy čistokrevný zdravotník. Ale můj základní předpoklad ještě v dobách, kdy jsem pracoval na údržbě, byl, že znám tu hlavní budovu. Víím, jak funguje. Kde má své silné a slabé stránky.

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Mě samozřejmě baví vidět rozvoj nemocnice a myslím, že ho vidí i pacienti nebo návštěvníci a také moji kolegové. To je vlastně i taková odměna, vidět kolem sebe spokojené tváře.

V jedné z odpovědí jste zmínil, že do vaší gesce spadá i stravování. Kolik obědů se zde denně uvaří a vyexpeduje?

Pohybujeme se kolem 200, což nevypadá jako vysoké číslo. Nejedná se však o obyčejné vaření pro personál, strava je různorodá, protože pacienti mají různé diety. Přípravuje se tedy řada jídel na mnoho způsobů. Ten záber je opravdu široký.

Areál nemocnice je vlastně velká zahrada. Jak se o tuto zahradu staráte a jaké lidi v týmu k tomu máte?

Můj tým na údržbu tvoří čtyři až pět lidí, kteří jsou neustále v denním kolotoči. Nemocnice je živý organismus, takže je stále co opravovat, co zlepšovat, co vymýšlet. Ale zkrátka ten areál je třicet tisíc metrů čtverečních, o které se člověk musí starat. To znamená na jaře sekat trávu, v zimě zase pro změnu odhrnovat sníh. Máme na to samozřejmě techniku, ale jsou k tomu potřeba ruce, aby vše vypadalo tak, jak má.

Návštěvníci nemocnice hojně řeší i parkování v areálu nemocnice. Co byste jim v této věci mohli říci?

V rámci parkování máme připraveno, že letos se bude kompletně celý areál nově značit. Návštěvníci tak budou jasně vědět, kde mohou stát a kde nestát. Přibudou nové směrové šipky. S parkováním je to složité. Přibyla nám spousta nových ambulancí, nemocnice se poslední dobou stala vyhledávanou. Osobně si myslím, že kdybychom přidali dalších 200 nových parkovacích míst, tak to stejně bude málo. Takže to je vždy takový složitý boj, ale myslím, že se to netýká jenom nás a podobné zkušenosti mají i jiné nemocnice. Rád bych uvedl, že o tomto problému víme, ale nejde to všechno hned, nezáleží to jen na nás.

Co děláte ve svém volném čase?

Mám dvě malé děti ve věku 3 a 5 let. Těm a mojí ženě věnuji všechnen volný čas, který mám. ■

ORLEN
Summer Opening
 sobota **10.6.** 2023

RODINNÝ DEN NA HORÁCH

MEDVĚDÍN – HORNÍ STANICE

- 10:30 – 11:30 **Zuza a Mamut Zuzák**
 pohádkové vystoupení pro děti
- 13:00 – 16:00 **Bubbleshow.cz**
 bublinová dílna s workshopem
- 14:30 – 16:00 **Grepy**
 koncert krkonošské kapely

PO CELÝ DEN

- Malování na obličej MÍ-ŠA • Skákací hrad
- Dětské Med'ánkovo hřiště s novou trampolínou
- Maskot Špindlman • Grilování na terase

Změna programu pořadatelem vyhrazena.

JÍZDENKA
za 1 Kč
 PRO VŠECHNY
DO 18 LET

www.skiareal.cz

INZERCE

jsme
FITNESS
FOOD
MENU

„POSTAVU DO PLAVEK, PROSÍM!“

WWW.JSMEFFMENU.CZ

SESTAVTE SI MENU NA MÍRU

Environmentální výchova na školách chybí

No. U projektů je to tak, že máme nějaký cíl, jehož naplnění se věnujeme, a ostatní předměty jdou v tu chvíli trochu stranou, nebo v daných předmětech je obsah výuky přizpůsoben právě řešené problematice.

K tomu musí být dost nakloněno vedení školy. Řekl byste, že je v tom Liščák výjimkou?

Nevím, jestli je v tom výjimkou, ale vedení školy je tomu příznivě nakloněno, bez toho by to nešlo. Kolegové mi taky vycházejí vstříc v tom ohledu, že když s dětmi dělám nějaký projekt, tak nemohou učit vlastní předmět a pak to musí dohánět. To není určitě příjemné pro nikoho. Vstřícnost z jejich strany tam určitě je.

Dobře, ale je environmentální výchova na základních školách běžná, nebo spíše ojedinělá? Víte o někom, kdo se jí v Česku také věnuje?

Ojedinělé to není, ale úplně běžné taky ne. Zrovna ve Vrchlabí jsme škola, která se v tom trochu více profiluje než ty ostatní. Ale na druhou stranu zase nejsme ekoškola s certifikací, kterou celá

řada škol má. Máme ale certifikovanou školní přírodní zahradu, jsme Rorýsí škola, Škola pro udržitelný rozvoj, získali jsme certifikát bronzové hodnoty – Skutečně zdravá škola, splňujeme kritéria Fairtrade školy, která jsme pomáhali definovat, běží u nás program DOFE – ceny věvody z Edinburghu, pracujeme v projektu Recyklohra-ní a podobně.

Jak třeba takový projekt vypadá?

Hodně záleží na tom, jestli na projektu pracujeme sami, jako škola, anebo jsme součástí týmu, který koordinuje nějaká organizace. Hodně spolupracujeme se střediskem SEVER. Jsme součástí programu Škola pro udržitelný život a v rámci jejich projektů pracujeme na nějakých cílech. No anebo je to tak, že si stanovíme projektový cíl sami, a to ideálně podpořený projektovým grantem, protože peníze jsou u tohohle alfa a omega. Když chce člověk něco realizovat, musí k tomu mít nějaké prostředky. Momentálně nám dopadl grant od Nadačního fondu Škoda Auto na 290 tisíc korun na projekt s cílem podpory biodiverzity.

INZERCE

Dušan Vodnárek je učitelem environmentální výchovy – směřující nejen k ekologii, nýbrž i sociálním a historickým tématům – na základní škole na Liščím kopci. Výuce environmentální výchovy děti z druhého stupně se věnuje již čtyřicet let. Projekty jako „Valím na valy“ nebo „Pozor mina!“, které se svými žáky realizuje, pravidelně ovlivňují život ve Vrchlabí. V roce 2011 například nainstalovali koše pro pejskaře na Liščáku a později je město začalo rozmisťovat po celém Vrchlabí. V rozhovoru pro Vrchlábinky jsme společně s ním nahlédli do pozadí projektů, na způsob, jakým environmentální výchovu učí, či s jakým zájmem studentů se setkává.

ANTONÍN KAŠPAR

Vy jste učitelem environmentální výchovy, o které se dnes budeme hlavně bavit, na základní škole. Jak dlouho už vlastně?

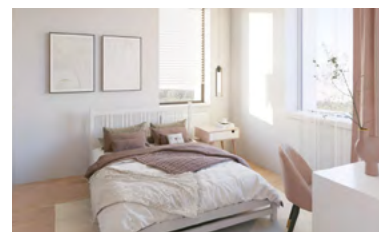
Dvacet čtyři let. Respektive po tuto dobu učím na Liščáku. První čtyři roky jsem se tak rozkoukával, takže environmentální výchově se věnuji naplno tak dvacet let.

Environmentální výchova ale není úplně běžný předmět na základních školách, nebo ano?

Není. A dokonce ani u nás to není jako předmět, i když na některých školách to mají vyložené jako

seminář nebo předmět. U nás ve škole to funguje jako průřezové téma napříč předměty. Spadá to hodně pod hodiny pracovních činností, a když na podzim nebo v zimě není příhodné počasí na práci na zahrádce, tak se věnujeme právě ekologii. Mimo pracovní činnosti probíhá environmentální výchova intenzivněji většinou v hodinách, které vedu, ale občas i v hodinách mých kolegů. Pak také realizuji ekologii v rámci projektů. Ve třídách, kde jsem třídní učitel, se párkrát do roka věnujeme několik dní určité zaměřenému projektu.

Takže environmentální výchova u vás na škole je spíše náplň hodin nežli samostatný předmět?

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

737 767 767

Nové byty ve Vrchlabí

- o LOKALITA: Liščí kopec
- o vhodné k dlouhodobému pronájmu nebo k trvalému bydlení
- o TERMÍN DOKONČENÍ: 12/2023
- o prodáno přes 50% bytů

WWW.BYTYUSKOLY.CZ

Abych si to já nebo i čtenáři představili: Máte nějaký příklad? Co může být cílem projektu? Jak to vlastně celé probíhá?

Když to jsou projekty v rámci programu Škola pro udržitelný život, tak si žáci a učitel nejdříve musí stanovit nějaký cíl. Většinou je projekt zaměřený třeba na ochranu klimatu nebo na kulturní a přírodní dědictví a v rámci toho si stanovíme, čím bychom se chtěli zabývat. Poté musíme nastudovat problém, který budeme řešit. Do toho pak máme různé doprovodné akce. Například občas vyrážíme na několik dní do Maršova a tam se žáci vzdělávají v metodice, aby věděli, jak to vůbec uchopit. Aby to celé mělo nějaký začátek, průběh a finále, které většinou končí slavnostním představením projektu nebo otevřením toho, co jsme vytvořili.

No, vzhledem k tomu, že environmentální výchovu učíte již čtyřicet let, což je dlouhá doba, změnilo se něco na způsobu, jak to vedete?

Řekl bych, že způsob se zas až tolik nezměnil. V mém případě se už spíše mění témata, na která se zaměřuji. Protože dříve se to týkalo jen problémů ekologie a ochrany přírody. Teď už existuje nová metodika (ekologickou výchovu vystřídala environmentální výchova), která je šířeji rozpracovaná i na jiná témata, jako třeba sociální nebo historické věci. Takže jsem v posledních letech poměrně hodně zpracovával projekty, jejichž předmětem byla historie, i když dějepisec nebo historik nejsem. Vytvořili jsme naučnou stezku „Valim na valy“ nebo jsme k ní dodělávali informační panel k historii hartecké hasičárny. Takže ne všechny projekty už teď směřují k ekologii.

Přišel jste s tím před více než dvaceti lety vy, že budete učit environmentální výchovu? Byla to vaše iniciativa?

Ono to celé asi začalo tím, že jsem v rámci výuky učitelů navštěvoval kurzy, které pořádalo středisko SEVER v Maršově. Tam jsem k tomu víceméně přičichl a pak jsem začal tvořit projekty buď ve spolupráci se SEVERem, nebo jsem si začal vymýšlet a realizovat vlastní.

Proč je tedy environmentální výchova na základních školách důležitá?

Protože životní prostředí je podle mě důležitá věc. Mnohem důležitější, než byla například před dvaceti, třiceti lety. Environmentální myšlení dává člověku širší rozhled a dokáže uvažovat ve větších souvislostech. Akce vyvolává reakci, a když si toto uvědomuji, tak jsem schopný pracovat a zapojovat se i v jiných oblastech života. Zadržím řadu environmentálních projektů je zaměřena komunitně nebo na spolupráci s veřejností. Není to tedy jen o tom, že si něco projektově upečeme uvnitř školy, ale snažíme se i o změnu veřejného prostoru. Myslím, že to v žácích tvoří zárodek toho, že pak někdy budou sociálně aktivní, přiloží ruku k dílu a budou se angažovat v dobrovolných spolicích nebo jen tak sami budou dbát o veřejný prostor, protože budou vědět, že je to dobré.

Jak vypadá člověk, který si na základní škole environmentální výchovou prošel a vzal si, co si vzít měl? Co by měl znát a umět?

To bych řekl, že jsou dvě různé věci, co by měl znát a umět a jak vypadá. Ve školství je trochu

Co byl třeba jeden z těch problémů nebo projektů, které jste řešili?

Řekl bych, že nejúspěšnějších několik projektů byly questy neboli hledačky, které jsme ve Vrchlabí vyrobili. Spočívá to v tom, že sestavujeme trasy, které by turisty nebo žáky prováděly po zajímavých místech ve Vrchlabí. Rýmovaným způsobem vedou hráče z jednoho místa do druhého a zadávají mu úkoly. Na konci je potom tajenka, která vám prozradí, kde je ukryt poklad. Po městě potom máme čtyři schránky, kde jsou razítka a pamětní bločky, kde se mohou účastníci zapsat. Takže děti musely zpracovat určitý region ve Vrchlabí, zjistit, co je tam zajímavého, a následně rýmováčkami vytyčit trasu.

To nejlepší z regionu

Festival Královéhradeckého kraje

Jiráskovy sady,
Hradec Králové

23. 6. | 9-21 h.

VSTUP ZDARMA

Michal Horák

Nabídka regionálních produktů

Mirka van Gils Slavíková
cukrářský workshop, autogramiáda

Gastronomické, řemeslné a zemědělské školy

Jiří Pavlica & Hradišťan

Kuchařská show

Vyhlášení výsledků
Regionální potraviny KHK Prohlídky budovy krajského úřadu

ABBA Revival
Dětská zóna

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

HRADEC KRÁLOVÉ

Partneři akce:

Salonky

problém, že my u žáků často nevidíme přímo výsledky naší práce. Až potom se nám zpětně vrací informace, že se nějak profiluje a nějaký základ ve škole dostal. Je to pak dobré slyšet, že se věnuje veřejnému dění nebo ochraně přírody a tak dále.

Předával jste environmentální výchovu zatím jen dětem, nebo i dospělým?

Nejen dětem. Jsem lektorem právě ve spolupráci se střediskem ekologické výchovy, s čímž souvisí projekt Škola pro udržitelný život, a občas jsem pozvaný lektorovat na nějaké školy. Ale pracuji i s dospěláky, na podzim třeba povedu jednu z dílen KAPRADÍ – krajské konference o environmentální výchově v KRTKOVI.

A je rozdíl v tom, komu je to jednodušší vstřípit? Jestli dětem, nebo dospělým?

S dospělákama je to jednodušší v tom smyslu, že na semináře, kde přednáším, jdou lidé, kteří o to mají zájem. Ve škole je samozřejmě část dětí, které to baví, pak jsou tam děti, které to prostě musí snést, protože je pro ně náročné, že třeba musí přemýšlet a musí vyvíjet nějakou aktivitu, na rozdíl od klasické hodiny, kde si to prostě odsedí.

Zdá se vám, že vám to funguje? Že od vás odchází ekologicky naladěni žáci?

No to bych zase neřekl, že jsme škola, která produkuje ekology. Na druhém stupni žáci prochází pubertou, a tak ekologie nebo sociální dění ve městě většinou není u nich na prvním místě.

Nevidíme sice nadšené ekology (až na výjimky, které nám dělají velkou radost), kteří odchází z naší školy, ale myslím, že něco tam zaseto je, a až trochu zestárnou a dospějí, tak si třeba vzpomenou, že něco podobného už zažívali, na něčem se podíleli. Navíc se můžou ohlédnout za spoustou projektů, které jsme ve Vrchlabí společně realizovali, a řeknou si: Když to šlo tehdy, když jsme byli děti, proč by to nešlo i teď? Myslím, že je to takový vklad do budoucna.

Jaká je zpětná vazba přímo v hodinách? Je to spíše nevděčný předmět?

Je to různé. Jsou žáci, které to baví, kteří vidí, že to není jako klasická hodina, a mohou tvořit a vnášet do projektu vlastní iniciativu. Někdy člověk

zjistí, že žák, který je v normálních hodinách nevyrazný, dokáže přispět dobrou myšlenkou. Jiné to zase obtěžuje. Řekl bych, že třetina pracuje se zaujetím, druhé třetině je to celkem jedno a ta poslední část to má jako povinnou část školní výuky, tak co s tím nadělají?

Stalo se vám, že nějaký z žáků přišel s nápadem, na který byste sám nepřišel?

Takhle náhodně vznikl projekt Pozor mína!, kdy se nám nedařilo najít žádné nosné téma pro další projekt, až jeden žák říkal: „No tak jako, nic mě nenapadá, ale cestou do školy jsem šlápl do hovna... ale to asi není k tématu.“ To bylo v době, kdy ve Vrchlabí ještě nebyly koše na psí exkrementy. Řekl jsem mu, že to naopak není špatná myšlenka, tak jsme tu myšlenku rozvedli a odstartovali instalaci nových košů na Liščáku a potom se to rozšířilo i dále po městě. Oslovili jsme pejskaře, aby nám pomohli zmapovat trasy a vytyčit místa pro koše. Vzali jsme jejich trasy a tam, kde se střetávaly, jsme zařídili koše pro pejskaře. Propojili jsme to i s besedou o psech pro první stupeň. Celý

projekt byl také oceněn. Myslím, že jsme byli asi šestí v republice v rámci environmentálních projektů. To byl jeden z projektů, který měl netradiční začátek, trochu kontroverzní téma, ale nakonec slavil úspěch.

Říkal jste, že environmentální výchova v jistých ohledech vychovává budoucí společnost. Myslíte, že to na českých školách chybí?

Obecně bych řekl, že ano. Může se prolínat všemožnými předměty. V matematice můžeme počítat například objemy a množství odpadů, které skončí na skládkách. Může se sledovat řada, kolik jsme vyprodukovali odpadu před deseti lety a kolik teď. Myslím, že je tam velký potenciál, aby se environmentální výchova prolнула i do předmětů, které s ní přímo nesouvisí. Ale samozřejmě to záleží na jednotlivých učitelích, kteří tomu musí věnovat spoustu energie a musí se tomu věnovat. Na to nejsou žádné učebnice, ze kterých se dá číst, ale člověk si musí sehnat podklady a nastudovat si je, což není jednoduché. Věřím, že se má environmentální výchova kam posunout. ■

INZERCE

JSME ŠANCE PRO TY, KE KTERÝM SE BANKA OTOČILA ZÁDY

Poskytujeme **ověřené financování nestandardních** úvěrových případů, které nelze vyřešit v bankovním sektoru. Naší vysokou předanou hodnotou je individuální přístup ke každému žadateli. S ohledem na potřeby a možnosti vždy vytváříme **řešení na míru**.

Nejčastěji poskytujeme **podnikatelské úvěry, řešíme exekuce, insolvence, dluhové spirály či konsolidace stávajících půjček**.

Prag Investment Group a.s.
IČ: 06105076
DIČ: CZ06105076

Adresa pobočky
Pasáž Gendorf
Krkonošská 153, Vrchlabí

Otevírací doba
Po telefonické domluvě

Kontaktujte nás
info@kdyznebanka.cz
+420 771 159 699

Potkávejte se u nás, zve terapeutická zahrada

Prostranství na rohu ulic Chelčického a Českých bratří působí na první pohled nenápadným dojmem a málokterý z kolemjdoucích skrz plot důkladněji zkoumá, co se tady děje. Přitom zde již před dvěma lety začal vznikat zajímavý projekt Diakonie ČCE – střediska Světlo ve Vrchlabí, jehož cílem a posláním je spojovat lidi dvou zcela odlišných světů. Veřejnosti a lidí s mentálním a fyzickým handicapem. Vítejte v terapeutické zahradě.

☒ JIŘÍ ŠTEFEK

Pozemek v ulici Českých bratří, na kterém je tato terapeutická zahrada situována, sousedí s budovou evangelického sboru a v ulici Chelčického pro změnu s budovou bývalého „pionýráku“, která prochází přestavbou na bytový dům. Respektive procházela. Podle informací od sousedů se výstavba zadrhla a stavební ruch ustal.

Na zahradě, která je majetkem Českobratrské evangelické církve, je naopak zřejmé, že se díky středisku Světlo stále něco děje. Když sem jednoho květnového dopoledne přicházím, je tu ale naprostý klid a můžu si vše prohlédnout. Před 11. hodinou se sem však začínají trousit první lidé. Přesněji řečeno první klienti, pro které je tato zahrada primárně určena. Mým dosavadním společním a průvodkyním, kterými byly Daniela Rejzková, PR manažerka střediska Světlo, a Barbora Hancová, vedoucí sociální rehabilitace Spirála, už začíná jiný program. Ještě předtím jsme si však mohli o celém projektu popovídat.

„Byl to nápad našeho pana ředitele, který chtěl vytvořit komunitní prostor, kde by se mohli potkávat místní lidé a klienti našeho střediska,“ říká Daniela Rejzková. Tato rodilá Mostečanka má na starosti propagaci tohoto a dalších projektů pod hlavičkou vrchlabské Diakonie. Před dvěma roky dostal plán na vybudování komunitního prostoru skutečný obsah. Jeho zázemí totiž začali využívat klienti sociální rehabilitace Spirála, v jejímž čele stojí Barbora Hancová, která do podhůří Krkonoš pro změnu přišla z Ostravy. „Našími klienty jsou například

lidé s mentálním postižením i s fyzickým handicapem, kteří sem docházejí na zahradní terapie,“ říká Hancová. „Zahradní terapie je komplexní péče. Je to jednak péče o rostliny, které tady pěstujeme, ale zahrnuje i další aspekty, jako je relaxace. Naši klienti se zde zároveň uklidňují prací, získávají pracovní návyky a řád. Služba klienty aktivizuje a pomáhá jim osamostatnit se,“ dodává Hancová. Její klienti sem docházejí podle individuálního plánu, skupinová terapie pak probíhá třikrát týdně.

Kdo se může stát klientem služby, respektive jak probíhá proces přijímání do ní? „Pokud jde o člověka s mentálním postižením nebo fyzickým hendikepem, proces probíhá tak, že on nebo jeho zástupci kontaktují našeho sociálního pracovníka. Ten provede šetření, a pokud jsme schopni zajistit potřeby klienta a máme kapacitu, je přijat,“ říká Barbora Hancová. Terapeutická zahrada však není místem, které by bylo striktně určeno jen pro klienty služeb vrchlabské Diakonie. Prostor je od dubna do října otevřen veřejnosti. V zahradě je možné relaxovat a odpočívat nebo si děti mohou hrát na hřišti, které zabírá zhruba třetinu plochy celé zahrady. Konají se zde i kulturní akce. Jednou z nich bylo symbolické odemykání terapeutické zahrady, které se konalo v sobotu 22. dubna. Další významnou akcí je festival Zahrada, jehož konání je naplánováno na druhý červnový víkend.

Chod terapeutické zahrady zajišťuje Diakonie ČCE – středisko Světlo ve Vrchlabí. „Rozvoj zahrady se hradí z grantů a darů od veřejnosti, ale spolupracujeme i s některými místními firmami, jako je například ŠKODA AUTO. V těsném kontaktu jsme se spolkem Tamar a s evangelickým farním sborem nebo se spolkem Na Dvoře,“ říká Daniela Rejzková. Širší veřejnost se o existenci terapeutické zahrady dozvídala postupně. „Každým rokem se zájem místních obyvatel zvyšuje. Je to tím, jak děláme různé akce. Budeme rády, když sem bude veřejnost chodit i nadále a počet lidí bude narůstat. Tento projekt je o propojování lidí a toto kouzelné prostředí je pro to jako stvořené,“ uzavírají Daniela Rejzková a Barbora Hancová. ■

10.-11. 6. 2023 festival Zahrada

Vrchlabí
otevřená farní zahrada,
areál se otevírá ve 14.00

v nedělní bohoslužby
pod širým nebem v 10.30

hudba
Katarzia sólo
Kittchen
Rekreace
Yamaha oriental
Cyril a Ivan

divadlo
Toy Machine

výstava
Kateryna Dobroier

bazar oblečení
výtvarná dílna Bosorka

Kablo Vrchlábí slaví 100 let výroby kabelů

✎ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK, ARCHIV KABLA

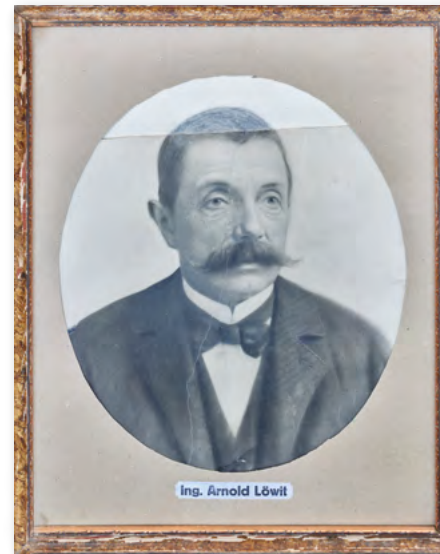
V sobotu 24. června nastane pro společnost Kablo Vrchlábí den D. Uderem osmé hodiny ráno se otevře hlavní brána a podnik začne do svých útrob vpouštět návštěvníky z Vrchlábí a jeho okolí, pro které bude připraven Den otevřených dveří.

Akce se bude konat u příležitosti výročí rovného století od doby, kdy se ve zdejší továrně začaly vyrábět kabely. Za tuto dobu se stal z podniku založeného německy hovořícím průmyslníkem Arnoldem Löwitem pevný pilíř podkrkonošského regionu a stabilní a tradiční zaměstnavatel zdejších obyvatel.

Významné kulaté výročí si zaslouží své důstojné připomenutí, při kterém podnik vzdá hold svým

zakladatelům a generacím bývalých i současných zaměstnanců, ale zároveň odprezentuje široké veřejnosti to, co umí a s čím úspěšně šíří své jméno po celé naší zemi, ale i v zahraničí.

Návštěvníky Dne otevřených dveří, kteří se předem zaregistrovali na webových stránkách společnosti, čeká komentovaná prohlídka firmy včetně výstavy mapující stoletou historii podniku až po současnost. K vidění budou mimo jiné produkty, které ve zdejším podniku vznikaly a vznikají, vybraná strojní zařízení a další vybavení, vzácné dokumenty a archivní písemnosti, fotografie, ale i dobové filmové materiály. Pro děti bude připraven dětský koutek, ve kterém bude zajištěno hlídání. Na všechny návštěvníky pak čeká i občerstvení.

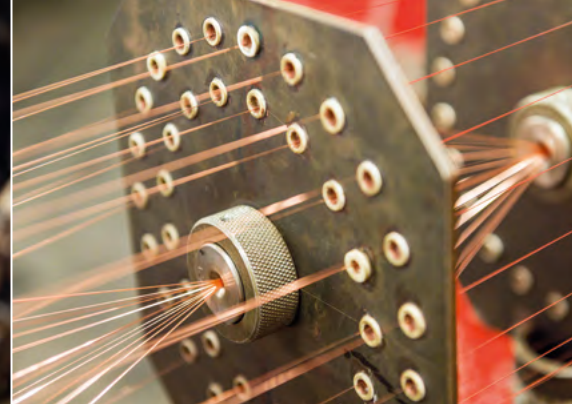

„Všechny návštěvníky u nás rádi uvítáme. Chceme jim naši společnost prezentovat jako úspěšnou a perspektivní firmu, která vyrábí důležité produkty, jež jsou důležité a potřebné pro každodenní život,“ říká jednatel společnosti Kablo Vrchlábí Tomáš Vrbata. „V naší činnosti čerpáme ze všeho dobrého, co se tu v minulých desetiletích odehrálo. A rádi bychom připomněli tuto minulost i návštěvníkům Dne otevřených dveří. Bude to takový příjemný návrat v čase,“ dodává Vrbata.

Význam podniku pro město a jeho okolí, jeho minulost ústící do úspěšné současnosti, ale i očekávání perspektivní budoucnosti vyzdvihuje též starosta Vrchlábí Jan Sobotka. „Jsem velmi hrdý na to, že společnost Kablo Vrchlábí je tradičním, fungujícím a perspektivním zaměstnavatelem, který dává práci a jistý výdělek stovkám zdejších občanů. Práce v Kablu se v mnoha rodinách dědí z otce na syna a to je pro mne znamením kvality, stability, věrnosti, ale i zdejší lidské souměřitelnosti. Pro Vrchlábí je Kablo stabilním a spolehlivým partnerem, se kterým můžeme počítat při rozvoji města, při němž zajišťujeme i perspektivu pro jeho občany,“ říká Sobotka.

Co tedy říci na závěr? Kablo Vrchlábí slaví 100 let a je to nejen pro něj významná událost. Oslavte to s ním 24. června na Dni otevřených dveří. ■

Svět výroby kabelů a vodičů

Vodiče pro automobily, flexibilní šňůry, speciální vodiče, ale i nemalé množství rozličných instalačních kabelů. To všechno se vyrábí v halách

společnosti Kablo Vrchlabí. Pojdte se podívat do míst, kde vznikají produkty, které běžně užíváme každý den. ■

Ke každému tématu, o kterém píšu, si vytvářím osobní vztah

Čtení románu *Rozpůlený dům* pro mě nebylo vždy jednoduché. Píše se v něm totiž o těžkých osudech a nelehkých tématech, která v sobě čtenář musí postupně tak nějak zpracovat. O tom, jak se píše román inspirovaný skutečnými událostmi, které se odehrály v autorčině vlastní rodině, jsem si popovídala se spisovatelkou Alicí Horáčkovou.

☞ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: JAN KŘÍKAVA, RICHARD KLÍČNÍK

V naší e-mailové konverzaci jste zmínila, že jste nedávno měla besedu ve vrchlabské základní škole. Co vrchlabské žáky nejvíce zajímalo?

Četla jsem dětem ze školy v Lánově a ve Vrchlabí. V Lánově moji besedu moderovala jedna ze studentek, zajímalo ji, jak jsem začala psát. Mluvila jsem hodně o dětství a své cestě k literatuře. Povíдалa jsem si s osmáky a deváťáky, tedy

s pubertáky. Snažila jsem se jejich věku uzpůsobit i výběr úryvků, které jsem četla. Zvolila jsem například ukázkou inspirovanou příběhem mé babičky, kterou v patnácti letech poslali nacisté na sever Německa na nucené práce. Sama mi říkala, jaké to pro ni bylo trauma, po celou válku neměla menstruaci. Myslím, že její osud studenty zaujal. Když dostali prostor k dotazům, cítila jsem z jejich strany ostych zeptat se nahlas. Po besedě mě ale obklopili a měli ještě otázky.

Zájem o literaturu u dětí stoupá, či klesá?

Mám devítiletého syna. Každý den mu čteme a on se na ty chvílky před spaním těší. Ví, že jeho spolužáci dávají spíše přednost tabletům. Na druhou stranu moje sestřička prodává v mlado-boleslavském knihkupectví a říká, že si tam děti často chodívají kupovat knížky samy, tak to snad nebude tak beznadějně.

Jak často a při jakých příležitostech se sem do našeho kraje v současné době dostanete?

Poslední dobou jsem tady často, mám tu hodně autorských čtení. Od vydání knihy uběhl rok a dá se říct, že skoro každý týden někam jedu. Četla jsem v Hostinném, Semilech, Špindlerově Mlýně, ale třeba i ve Svobodě nad Úpou... Velký zájem je i v Jizerských horách, kronikářka z Tanvaldu mě nedávno dokonce propojila s částí mojí rodiny. Jsem překvapená, kolik lidí, kteří chodí na mé besedy, má německé kořeny a pochází z podobně rozpůlených domů, jako byl ten náš.

A konkrétně na Benecko?

S Beneckem mám spojenou nejkrásnější část svého dětství a pořád mě to sem táhne. Naučila jsem se tady sjezdovat, běžkovat a pochytila jsem tu první německá slova. Jenom toho času je teď už míň, syn hraje závodně hokej, což nám spolyká hodně víkendů... Ale vždycky, když tu jsme, vyrazíme na Rovinka, Žalý nebo Mísečky, často mě vytáhne na túru i kamarádka Petra.

Román *Rozpůlený dům*, o kterém si budeme povídat, je z prostředí Krkonoš. Vracela jste se při psaní nebo kvůli psaní sem k nám do Krkonoš? Vznikala knížka alespoň částečně tady?

Určitě. Mám tady v okolí pořád ještě dost příbuzných, protože naše rodina Hollmannů-Horáčků byla ohromně rozvětvená. Část z nich byla odsunutá, ale ti, co žili ve smíšených manželstvích nebo se přiklonili k Čechům, tady mohli zůstat. Takže jsem obcházela známé, příbuzné a sousedy a vyhledávala s nimi v kuchyni u starých fotografií... A taky jsem hodně jezdila do archivu do Semil, kde mají uložené předválečné i válečné dokumenty týkající se Benecka, na obecní úřad do Jilemnice nebo za historikem do Jablonce nad Jizerou. Bez hluboké znalosti prostředí a vlastně i svých dětských zážitků bych *Rozpůlený dům* nikdy nenapsala.

Jak vás pamětníci přijímali?

Dobře. Jednak mě tu celkem znají a jednak mají pocit, že minulost před rokem 1945 už nikoho nezajímá, a jsou rádi, když můžou vzpomínat na dětství a dospívání. Třeba pan Bachtík si sednul před dům na lavičku, bylo horké léto, měl na sobě staré boty na běžky, v kterých se mu prý chodí nejlíp, a začal vyprávět: jak byl za války na nucené práci u mého německého příbuzného Hollmanna a jak na jeho ohromných loukách,

kde se dneska lyžuje, sušili seno speciální technikou, kterou Češi neuměli. Kupodivu si nestěžoval, byl naopak rád, že ho Němci neposlali až někam do rajchu.

Ptám se vás s ohledem na zkušenost mého spolužáka. Píše scénář o tragické události, která se stala v roce 1936 u vesnice Rakvice na Dyji. Tehdy se zde při školním výletě utopilo třicet dětí. Pro místní to je stále velmi citlivé téma, kronikář se dokonce zdráhal poskytnout materiály.

Záleží, na koho narazíte a jakou si získáte důvěru. Asi mi pomáhá i dlouholetá průprava novinářky, že se nebojím ptát i na ožehavé věci. A taky jim často řeknu něco, co jsem vypátrala v archívech a co třeba ani sami nevědí. Našla jsem třeba přesné místo, kam po válce pohřbili mého příbuzného, Němce, který na konci války spáchal sebevraždu – šlo o neoznačený hrob. Jeho vnuk, který dnes žije v Mnichově, o tom nevěděl, a možná i díky tomu se mnou tak otevřeně mluvil o rodinných traumatech. Ale třeba můj děda o minulosti nemluvil, bylo to pro něj takové tabu, že to v sobě prostě pohřbil – zřejmě měl strach z násilníků, kteří tady řádili po válce. I na Benecku jsou lidé najednou opatrnější, když se začíná mluvit o odsunu, udáních a 50. letech, do kterých se třeba zapletli jejich známí nebo rodiče.

Román je inspirován osudy vašich předků. Kdy jste se o minulosti vaší rodiny dozvěděla poprvé?

Pozdě. Bylo mi osmadvacet let, děda i babička byli po smrti. Byla jsem v Berlíně na ročním stipendiu a s německými kamarády jsme se bavili o rodinách, válce, minulosti... Tehdy poprvé jsem si uvědomila, že o svých německých kořenech nevím vůbec nic. Když jsem přijela na Vánoce domů, začala jsem se ptát táty a pak i mého strýce. A zjistila jsem, že naše skříň je plná kostlivců.

Nebylo to pro vašeho otce nepřijemné téma?

Táta je uzavřený typ, příliš toho nenamluví. Takovou už má povahu. Podobně uzavřený byl i můj děda. Ale strýc je otevřenější, ukázalo se, že si kladl podobné otázky jako já. To od něj jsem se dozvěděla, jak těžké to měl můj děda, který byl napůl Čech a napůl Němec. Byl nemanželské nechtěné dítě, za války musel narukovat do wehrmachtu. Nenáviděl to tam a předstíral šilenství – tak přesvědčivě, že se z wehrmachtu skutečně dostal. Teprve s odstupem času mi dochází, kolik musel mít odvahy.

Zaujalo vás toto téma hned? Cítila jste potřebu po těch osudech bádát?

Nejdřív jsem se s tím musela vypořádat. Byl to šok. V rodině jsme toho měli hodně, sebevraždu, pokus o sebevraždu, nacisty, legionáře, pytláky, nemanželské děti... Taky jsem měla spoustu dalších otázek, na které už mi strýc odpovědět neuměl. Tak jsem začala pátrat dál, z osobní posedlosti. Ale trvalo deset let, než jsem napsala první stránku.

Co bylo tím impulsem k napsání první stránky?

Návštěva mého německého příbuzného. Přijel sem na Benecko a v kuchyni se rozpovídal o tom, co se dělo za války a po ní. Znělo to jinak, než co mi říkal můj strýc, a mě fascinovalo, jak se minulost dá otáčet podle toho, z které strany se na ni díváte: jestli jste Čech, anebo Němec, muž, anebo žena, dítě, nebo dospělý, jestli jste prošel odsunem, anebo tu mohl zůstat... Proto mám v knize hodně hlasů, které se občas vzájemně vyvrací nebo se spolu hádají. No a já jsem se den po té návštěvě probudila a v hlavě jsem měla první kapitolu.

Do jaké míry jste se tedy inspirovala reálnými událostmi?

Je to historický román. Hlavní postavy jsou inspirované mými příbuznými, ale kromě dědy jsem nikoho z nich v reálu nezažila. Nevím, jak se cítili, o čem se hádali, jak si vyznávali lásku. Všechny tyhle věci jsem musela psát ze sebe. Když jsem například psala o Zdenčiných úzkostech, popsala jsem je z vlastní zkušenosti, stejně jako hádky dětí s rodiči... Některé postavy jsem nechala přežít, i když ve skutečnosti zemřely. Rešerší však nelituji, pomáhaly mi pochopit tu dobu a být co možná přesná: stavba nové německé školy skutečně byla na Benecku národnostní aférou a Češi a Němci si vyčítali, kdo komu přejel psa. Ale že se ten pes jmenoval Masaryk a jak skončil, to už je moje autorská licence.

V knize se objevují citace z kroniky. Jedná se o skutečné zápisky? A co ty dopisy?

Většinou se jedná o autentické citace. V archivech jsem našla tak zajímavé dokumenty, že bych si je nedokázala vymyslet, jako třeba udání válečného starosty Benecka na hoteliéra Kubáta.

Jména postav jsou také skutečná?

Jsou i nejsou, příjmení jsou však tady v Krkonoších hodně svázaná s okolím. Všimněte si toho i na

BIO

Alice Horáčková (43)

Spisovatelka Alice Horáčková se narodila v roce 1980 v Praze. Absolvovala Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově. Působila jako literární redaktorka v deníku Mladá fronta Dnes. Za knihu Vladimíra Čerepková – Beatnická femme fatale byla nominována na Cenu Josefa Škvoreckého a Cenu Magnesia Litera v kategorii Objev roku. V roce 2022 vyšel její román Rozpůlený dům, který se z velké části odehrává v Krkonoších.

hřbitovech – v Jilemnici jsou jiná jména než třeba kousek odtud v Jablonečku.

Nebála jste se, že poškodíte jména vašich předků či dalších postav v knize?

Při psaní jsem na to moc nemyslela, dost mi pomáhala románová forma. Minulost se nedá sto procentně zrekonstruovat, vždycky to bude jenom určitá představa o ní.

Nereagovali negativně někteří vaši příbuzní, tedy další potomci postav v knize?

Nechci to zakřiknout, ale zatím mám jen pozitivní ohlasy. Ozývají se mi pamětníci, ale i další příbuzní, posílají mi dokumenty... Někteří mi dokonce řekli, že bych o nich měla v další knize napsat víc.

V knize se objevuje mnoho postav. Ke které jste měla vy osobně nejbliže?

Já vždycky inklinuji k postavě, kterou zrovna píšu. Jsem do ní tak ponořená, že to ostatní mě nezajímá. Ale musím přiznat, že třeba postava kšeftmana Hanze mě provokovala: mimořádně inteligentní člověk, který stále neměl dost a zaplatil za to. Nejednoznačná postava na hraně dobra a zla.

Kdybyste si měla vybrat jeden pár, milenecký vztah či přátelství, které se v knize objevuje, a věnovat mu samostatný román, jak byste se rozhodla?

To nikdy dopředu nevíte. Když jsem začínala psát, myslela jsem si, že to bude román o mužích. A pak se mi z toho vylouplo dost ženských postav. Na-

konec je v tom život celé česko-německé vesnice, s farářem, učitelem, hospodským, strejcem Čejcem, kamarádkami Zdenkou a Anežkou. A nevylučuji, že se k tomu ještě vrátím – dramatické osudy na Benecku neskončily s koncem války.

Kniha je nádherně zpracovaná i po grafické stránce. Jak moc jste do vizuální stránky mohla mluvit vy jakožto autorka?

Moje spolupráce s grafikem a výtvarníkem Pavlem Růtem začala už s mojí první knížkou o Vladimíře Čerepkové a jsem za to moc ráda. Mám pocit, že mi rozumí. Vždycky mu poskytnu dopředu podklady, které si pak Pavel zpracuje podle svého. Do výtvarného pojetí se mu snažím zasahovat co nejméně.

Fotografie jsou bez popisku. Proč? Mě a určitě i další čtenáře by zajímalo, kdo je na snímcích vyobrazen.

Myslím si, že by nebylo fér tvářit se, že je to dokument, když je to román. Ale chápu, že to čtenáře zajímá. Jeden známý slovenský spisovatel to vyřešil tak, že dal k dobovým fotografiím fiktivní

popisky a celé to ještě víc zamíchal, aby tím zdůraznil prvek hry a fantazie.

V románu píšete o znásilnění, úmrtí novorozenců, násilí ve vztazích. Jak se vám o takových věcech píše?

Těžko, ale k té době to patřilo. Procházela jsem matriky a viděla, kolik dětí tenkrát umíralo. Spíše byl zážrak, když se dítě dožilo dospělosti. O mojí praprabábě se na Benecku říkalo, že staré Hollmannce děti neumírají, přitom jí z šestnácti dětí zemřelo pět. Podobné to bylo i s násilím v rodinách, bylo bohužel úplně běžné, že se děti tříska-ly, a to i za nejmenší provinění.

Zmínila jste Vladimíra Čerepkovou, jejíž osud také nebyl jednoduchý. Je pro vás ještě těžší psát o své vlastní rodině?

Ke každému tématu, o kterém píšu, si vytvářím osobní vztah. A protože předobrazem Rozpůleného domu byla moje vlastní rodina, při psaní Vincka jsem si představovala svého pradědu. Nepoznala jsem ho, a přesto jsem se s ním cítila propojená. Takže ano, bylo to emocionální. ■

Zapomenuté příběhy opět otevírají bránu do minulosti

Výzva „Zapomenuté příběhy“ v rámci grantového programu „Kultura má zelenou“ Nadačního fondu Škoda Auto (NFŠA) a Bohemia Heritage Fund vstupuje již do třetího ročníku existence. Až do 30. září mohou obyvatelé, ale také instituce a organizace Mladoboleslavska, Rychnovska, Vrchlabska a Jilemnicka posílat příběhy minulosti, které chtějí dostat na světlo současnosti. Příběhy spojené s artefakty, starými fotografiemi či třeba vzpomínkami pamětníků. Příběhy šťastných chvil i historických tragédií, drobných každodenností i epických střetnutí s valícími se dějiny.

Projekt tak pomůže dále rozšířit historickou paměť regionů a propojit jejich obyvatele intenzivněji se svými kořeny a předky. „Některé příběhy, které lidé poslali v minulých ročnících, jsou doslova fascinující. Těší mě, že se díky společné iniciativě Nadačního fondu Škoda Auto a Bohemia Heritage Fund daří odkrývat cenné vrstvy historie, které už by jinak zůstaly možná navždy skryty. Zároveň tím posilujeme vztah obyvatel k jejich regionu a z minulosti tak pomáháme sta-

vět budoucnost,“ komentuje program Ladislav Kučera, ředitel NFŠA.

Předchozí dva ročníky se v regionech Mladoboleslavska, Rychnovska, Vrchlabska a Jilemnicka setkaly skutečně s velkým zájmem. Výsledkem byly desítky malých i velkých příběhů postavených na dědictví po předcích, dokumentech, fotografiích či vzpomínkách pamětníků.

Vy teď své příběhy z historie můžete až do 30. září zaslat též – více informací a přihlášku najdete na www.kulturamazelenou.cz. Dva z našeho regionu vám pro inspiraci přinášíme.

Oběť jadranského Titaniku z Hostinného

Na Olešnickém kopci, těsně na rozhraní katastrů města Hostinného a obce Dolní Olešnice, stojí starý pískovcový kříž. Původně jej nechal postavit sedlák Eliáš Hoffman v roce 1796, nás ale zajímá text

vysekaný do něj daleko později, roku 1914. Týká se první oběti 1. světové války z okresu Vrchlabí – Luisy Ertelové.

Ta se narodila roku 1880 v Hostinném do česko-německé rodiny Aloisie a Heinricha Ertelových. S rodiči a bratrem žila v pronajatém továrním bytě v tehdejší ulici Císaře Josefa II. a prožila běžné mládí maloměstské slečny. Více informací z té doby o ní nemáme, ale víme, že roku 1914 pobývala z nějakého důvodu v hlavním městě Hercegoviny Mostaru, kde ji dostihly následky atentátu na následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda D'Este v podobě vypuknutí války, kterou dnes známe jako 1. světovou.

Protože se předpokládaly bojové operace mimo jiné i v prostoru Mostaru, vyhlásila rakousko-uherská administrativa hromadnou evakuaci civilního obyvatelstva, která se odehrávala mimo jiné po moři na trase mezi přístavy Kotor a Terst. Tento způsob přepravy zvolila pro začátek cesty domů do Hostinného i Luisa Ertelová, což se jí stalo osudným.

12. srpna 1914 se nalodila na parník Baron Gausch. Na palubě panoval zmatek a napjatá atmosféra, ke které přispívala nesehranost posádky a přeplněnost lodi s množstvím černých pasažérů. Baron Gausch celý den i noc kličkoval podél pobřeží na základě protichůdných navigačních informací. O den později, 13. srpna, vyplul z přístavu Velký Lošinj pod velením druhého důstojníka a v důsledku jeho laxního přístupu najel v nebezpečné vzdálenosti od pobřeží do jednoho z pokládaných minových polí. Následovaly dvě velké exploze a parník během několika málo minut zmizel pod hladinou. Na „Jadranském Titaniku“ zahynulo 177 z 336 osob na palubě, mezi nimi i nebohá Luisa Ertelová, která se tak k rodině do Podkrkonoší už

nikdy nevrátila. Byla první obětí konfliktu v regionu a její příběh navždy připomíná alespoň onen nápis na jednom starém kříži u Hostinného.

Foukané perličkové ozdoby z Poniklé

Příběhů, které píše regionální značka „Krkonoše originální produkt“, je mnoho. Jedním z nich je specifické sklářské řemeslo z Krkonoš – foukané perličkové ozdoby.

Koncem 19. století do Poniklé pronikla z Jablonce nad Nisou znalost unikátní sklářské technologie – foukání dutých perliček ze skleněných trubice. Řemeslo se na horách rychle uchytilo a kromě foukání se zde začaly perličky i dál zpracovávat – stříbřit, řezat a navlékat. V době nejvyšší konjunktury od začátku 20. století do 1. světové války v Poniklé a okolí působilo na 400 výrobců perel. Perličky se vyvážely přes jablonecké exportní domy do celého světa a sloužily zejména na bižuterii a zdobení oděvů.

V roce 1902 byla v Poniklé panem Stanislavem Hornou založena první firma na foukané perle, která fungovala na faktorském principu. Faktor měl domácí zaměstnance, kterým dodával surovinu a odebíral od nich polotovary, který se dál zpracovával. Pan Horna zaměstnával domácí foukače, kterým dodával skleněné trubice, a odebíral od nich nafoukané perle, které svezl do centrální dílny, kde se nastříbřily. Nastříbřené perle pak putovaly k domácím řezáčům a navlékačům, od nichž se vracely navléknuté svazky perliček. Ty se konečně v centrální dílně balily a připravovaly dle objednávek na export.

Na starou tradici dnes navazuje rodinná firma Rautis, která je poslední firmou na světě, v níž se podařilo zachovat staré technologie a udržet výrobu stále aktuální a živou. ■

Mladí vrchlabsští kuželkáři sbírají úspěchy

V současné době se vrchlabským kuželkám v oblasti dospělých moc nedaří, o to je příjemnější, že na úrovni mládeže se daří vychovávat vynikající hráče, kteří o sobě dali v závěrečné fázi sezóny 2022/2023 vědět na všech vrcholných tuzemských akcích a zakončili tak sezónu velmi úspěšně.

Během sezóny se naše mládež v počtu třinácti hráčů pravidelně zúčastňovala turnajů mládeže pořádaných Českou kuželkářskou asociací, a to Poháru mladých nadějí (PMN), Českého poháru dorostu (ČPD) a Poháru juniorů (PJ), kde získali řadu pěkných umístění – 2 × 1. místo; 3 × 2. místo; 3 × 3. místo a jednou 4. místo.

Do finálového turnaje se mezi nejlepších 16 borců mládežnických turnajů a nejlepších 12 borců v juniorské kategorii z celé soutěže probojovali hned čtyři vrchlabsští hráči. Nejlépe si vedl Ondra Stránský v Poháru juniorů, který ve finálovém turnaji skončil na 2. místě a celkově obsadil 4. místo s průměrem 585 kuzelek. Ondra se navíc v únoru zúčastnil Světového poháru v chorvatské Rijece v kategorii do 23 let.

Adam Svatý a Tereza Venclová skončili ve finále Českého poháru dorostu na 9. místě, respektive na 8. místě. V celkovém pořadí skončila Terka na 12. místě s průměrem 539 kuzelek, Adam na

11. místě s průměrem 548 kuzelek. V kategorii mladších žáků skončil Tomáš Maršík ve finálovém turnaji na 9. místě a celkově na 15. místě s průměrem 232 kuzelek.

Fantastický byl až závěr sezóny, kdy se ve dnech 6. až 7. května konalo Mistrovství republiky jednotlivců v kuželkách – kategorie dorost, dorostenky a junioři. Tereza Venclová ve své kategorii dorostenek obsadila v soutěži 1 × 120 HS 17. místo s výkonem 555 sražených kuzelek. Ondra Stránský až do poslední chvíle jako jeden z nejmladších juniorů v kategorii U23 bojoval o zlato a nakonec si z mistrovství odváží dva cenné kovy. Vynikající 2. místo v kombinaci 2 × 120 HS s náhozem 600 a 597 kuzelek a 3. místo za finále 1 × 120 HS s náhozem 597 kuzelek.

Ondru ještě čeká 24. až 27. června Mistrovství republiky smíšených dvojic „dospělých“ v pražském Radotíně, kam postoupil díky vítězství ve vrchlabském kvalifikačním turnaji na 31. ročníku Krakonošova poháru. Do kategorie dospělých se probojoval společně s dorostenkou Veronikou Kábrtovou z Náchoda. Už to, že se kvalifikovali mezi dospělé, je velký úspěch. Dorostenec Adam Svatý odjížděl na republiku s cílem umístít se nejhůře do 6. místa. Své očekávání a očekávání celého Sportovního klubu Kuželky Vrchlabí pod hlavičkou TJ Spartak Vrchlabí splnil na jedničku. V hlavní soutěži 1 × 120 HS se Adam pro rok 2023 stal mistrem České republiky a doslova převálcoval všech 32 soupeřů shozením 590 kuzelek. Všem srdečně gratulujeme. ■

*Štěpán Stránský
Sportovní klub Kuželky, TJ Spartak Vrchlabí*

Slib tiskaře Lud'ka:

Za každou červnovou objednávku
vybarvím na obloze

dechberoucí červánky.

Naslouchající, ale ne kamarádka

Je svá, plná energie, sympat'anda, dokáže zaujmout, má inovativní metody vyučování, studenty bere jako rovnocenné partáky a hodně se s nimi nasměje. A proto je tak oblíbená. Dokonce nejoblíbenější! Má na to i korunku královny, respektive vítězky letošního jubilejního 30. ročníku ankety Zlatý Ámos o nejoblíbenějšího učitele. Daniela Krátká (29), češtinářka z České lesnické akademie v Trutnově.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Těšíte se už na prázdniny?

Myslím, že ať potkáte začátkem června ve škole kohokoliv, studenta nebo učitele, tak vám na tuto otázku shodně odpoví, že ano. Akorát já tedy ráda dodávám, že učitelé nemají prázdniny, to mají studenti, pro nás to jsou dny dovolené, jako to mají jiní zaměstnanci. A zpět k otázce, těším se velmi!

Ale já bych řekl, že učitelé to přeci jen mají nastavené trošku jinak než běžní zaměstnanci. Volna máte víc.

Ano, máte pravdu, tento fakt i já vnímám jako jednu z nepopíratelných výhod naší profese. Každá mince má však dvě strany, nejinak to je i v kantorině. Pokud je počet dnů dovolené pro někoho důležitý pracovním kritériem, stojí za to podle mého názoru zvážit učitelkou dráhu, ostatně prognózy říkají, že učitelů je málo. Na druhou stranu je dobré si uvědomovat i pozadí této výhody. Dovolenu si

vybíráte v čase, kdy musíte, v čase, kdy ceny odpovídají tomu, že je hlavní turistická sezóna, a kdy většina vašich přátel chodí do práce. Jak říkám, je to něco za něco.

Ale tady nejde jen o hlavní prázdniny. Během školního roku jsou další prázdniny a volných dnů tam prostě nastrádáte víc.

Řekla bych, že v kalendáři mnohých učitelů se takové dny stávají pomyslnými záchytnými body. Třeba pro mě jsou státní svátky mnohdy časem, kdy dodělávám resty, které během běžného pracovního režimu, a určitě i vlivem mé mírné prokrastinace, zkrátka nestíhám. Ku příkladu poslední květnový prodloužený víkend jsem měla ve znamení opravování písemek ze světového romantismu.

Jak dopadl test z romantismu?

Úspěšně. Průměrná známka byla dvojka, což je super.

Blíží se konec školního roku, takže jaký byl váš druhý rok na Lesárně?

Upřímně, tento školní rok to byla docela jízda! Někdy krásně plynulá, někdy těžce škobrtající. Po pracovní stránce to byl souhrou okolností jednoznačně nejvytíženější rok, co jsem na své učitelské dráze měla. Zároveň to byl ale i rok, jenž mi dal plno krásných zážitků, příležitostí a zeleného oblečení. (smích) Uvidíme, co za výzvy přinese rok třetí!

Ta vaše učitelská dráha je ale zatím relativně krátká.

Vlastně má dráha není tak moc krátká, jak by se možná mohlo vzhledem k mému věku a příjmení zdát. Ve školství jsem totiž začala pracovat už v prvním ročníku na vysoké škole. Od té doby jsem učila žáčky na prvním i druhém stupni ZŠ, několik let jsem učila ve Rtyni v Podkrkonoší na ZUŠ a nyní je to naše Lesárna. V součtu to již pár let praxe činí.

Když jste šla na vysokou školu, měla jste jasno, že z vás bude učitelka?

Jasná volba to tedy rozhodně nebyla. Na pedagogickou fakultu jsem si dávala přihlášku jako tápající maturantka, která příliš neví, kam se sebou, avšak s jistotou ví, že to vzhledem k matematickým výkonům nemůže být nic technického. (smích) Maturovala jsem v roce 2013 a bez okolů přiznávám, že tehdy lákavost učitelského povolání představovaly především ony dva měsíce dovolené. Pamatuji si, že ještě v posledním týdnu, který byl stanoven pro podání přihlášek na VŠ, jsme

s kamarádkou řešily, kam to „hodit“. Nakonec mezi mými přihláškami dominovaly pedagogické obory. Jestli to bude správná cesta, nebo nebude, jsem nechala již náhodě.

A kdy vás to začalo bavit?

Myslím, že zlom přišel při prvních samostatných praxích, tedy zhruba ve třetím ročníku VŠ. První léta učitelského vzdělávání jsou stále, bohužel, přehlčena množstvím odborné teorie, která trochu dusí a ubírá pozornost od pedagogiky samotné. Ve vyšších ročnících však přišly první náslechy a vlastní výstupy před třídou, během kterých jsem poznala, že mě učení baví.

Co rozhodnutí, že z vás bude češtinářka?

Pro mnohé asi překvapivé! Témata související s komunikací a prací s jazykem mě vždy zajímala,

▼ INZERCE

Hotel AURI

NOVĚ OTEVŘENO

- svatby
- soukromé oslavy
- školení
- wellness

recepce@hotelauri.cz | +420 606 706 591

CENY OD 799 Kč
WWW.HOTELAURI.CZ

DOLCE

fest 2023

SUPPORT LESBIENS

MR. MOSS | JAKŽ TAKŽ

LIBOR PAVLATA & BAND

MODERUJE:
PETR TICHÁČEK | Hitrádio Černá Hora

SOBOTA
1. 7. 2023

START
17:00

DOLCE
u Trutnova

ráda jsem se zamýšlela nad texty a interpretovala je v rámci literárních kontextů, ovšem v češtině jsem byla vždy „dvojka“. Mé diktáty rozhodně na střední škole nebyly takové, jaké by se očekávaly od studenta, který se uchází o studium českého jazyka a literatury. Dnes tento fakt uvádím svým studentům jako důkaz toho, že pravopis se naučit dá a že známky rozhodně nejsou všechno.

Ale ono to asi nebude jen o těch diktátech, že?

Vždycky říkám, že čeština rozhodně není jenom o pravopisu. Je to výuka o jazyce, komunikaci, textech, o významech slov, která denně používáme, o literární interpretaci... No, je to hodně komplexní předmět.

Tenhle váš pohled na věc jste si udělala sama, někde ho naučila, vzala si k srdci od někoho zkušenějšího... Jak si vlastně hledáte cestu ke svým studentům?

Myslím si, že se ve mně svým způsobem otiskl každý učitel, kterého jsem potkala, ať to bylo v roli mého kantora, či kolegy. Někdo vám zkrátka ukáže tu pozitivní praxi, ze které čerpáte inspiraci, díky dalšímu si zase uvědomíte, jak to dělat nechcete. Vyroženě vzor nemám, ale skvělý základ mi dala má češtinářka z gymnázia, paní Jana Ročňová.

Nicméně je to tak, že si každý učitel musí najít ten svůj styl, ve kterém mu je dobře.

A ten váš je tedy asi hodně zajímavý, souhlasíte? U studentů jste oblíbená a teď vůbec nenarážím na to, že jste získala ocenění pro nejoblíbenějšího učitele. Když jsem vás viděl v hodině, máte takový drajv, jdete do toho dost aktivně a plná energie.

Je pravda, že v evaluacích mi studenti tohle „zapálení“ často zmiňují jako jeden z kladů našich společných hodin. Když se na to podívám z jejich perspektivy, je to pro mě mnohdy několikátá vyučovací hodina, oni sedí, jsou už unavení, mozek nepřijímá. Když to tedy jde, snažím se je svou energií nakazit k jejich vlastní aktivitě.

Kamarádka?

Jako kamarádka svých žáků se rozhodně nevnímám, protože vždycky jsem ve třídě v roli učitele, a to je pro mě svým způsobem i hranice, kterou sama, minimálně dokud jsou to moji žáci, nechci překlenout. Spíše se snažím být naslouchající učitel, který své žáky jednoduše respektuje. Rozhodně bych to ale nezaměňovala se slovem kamarád, jelikož kamarád vám nevykává a neopravuje testy...

Dobře, ale věkově stále máte ke studentům blíže než většina ostatních učitelů. To určitě hraje nějakou roli, ne?

Ano, v mnoha ohledech je to bezesporu výhoda. Máte společná témata k hovoru, znáte skoro všechny druhy moderních taháků, protože jste je kdysi používali také, a je poměrně vysoká šance, že se alespoň s jedním studentem potkáte na nějakém letním hudebním festivalu. (smích) Musím přiznat, že já osobně svůj mladší věk jako nějaký zvláštní faktor své výuky nevnímám. Těch deset let, co mezi námi v průměru je, mi paradoxně mnohdy připadá jako docela velký „skok“. Doba, kdy jsem chodívala k sousedům na internet, abych si našla informace do referátu, se tak může optikou dnešního středoškoláka jevit nejspíše jako temný středověk.

A tak myslíte, že vám se daří učit? Vidíte za sebou výsledky své práce?

Já jsem v hodnocení svých „pedagogických výsledků“ možná trochu nestandardní učitel. Pod úspěšným výsledkem totiž nevidím a priori první místa v soutěžích, ale třeba i to, když si zarytý „nečtenář“

přečte kousek knížky, silně introvertní student přednese před třídou mluvní cvičení nebo to, když si žáci navyknou přemýšlet nad verbalizováním svých myšlenek...

Byl by rozdíl v tom, kdybyste češtinu učila někde jinde a ne na Lesárně? Tady mi přijde, že se studenti spíš budou soustředit na jiné předměty.

Jsme škola odborná, a proto doménou našich studentů jsou skutečně především odborné předměty souvisejí s lesnictvím a ochranou životního prostředí. Většina našich absolventů jde po maturitě studovat na vysokou školu podobně zaměřený obor, ovšem jsou i tací, kteří pokračují ve studiu v humanitních oborech. Za ty dva roky, co na Lesárně učím, vím i o absolventech, kteří dokonce studují učitelství právě českého jazyka a literatury. V každé třídě se najdou 2 až 3 studenti, kteří do češtiny zabřednou více, a s těmi se pak scházíme na školním čtenářském klubu, kde je prostor se literatuře věnovat více do hloubky.

Co se vám vybaví, když se vás teď zeptám na soutěž Zlatý Ámos?

Vybavuje se mi především naše finálová scéna s mými úžasnými studenty a veškerý její nácvik, který tomu předcházela. Díky Zlatému Ámosovi jsme si společně užili spoustu srandy, trémy, vzájemné podpory, spolupráce a v neposlední řadě focení na titulku. (smích)

Co pro vás znamená titul nejoblíbenějšího učitele v Česku?

Je to velká motivace a satisfakce. To, že si vaší práce studenti váží, je ta nejlepší cena, kterou učitel může dostat. Zároveň je to také závazek, aby se člověk dál vzdělával, dál posouval a neusnul na vavřínech.

Budete stejná učitelka i za dvacet let?

Upřímně nevím, co budu dělat za pět let, natož za dvacet. Jestli budu stále učit, je otázka. V současné době mě to baví a naplňuje, ale co bude za dvacet let? To je ve hvězdách. Jedno vím ale jistě. Nechtěla bych být učitelem, který nezná odpověď na otázku, proč vlastně učí a co má na tom rád. Pokud to přijde, bude čas rozjet něco jiného... třeba kariéru zpěvačky. (smích)

A co zpíváte?

Má oblíbená píseň je v poslední době zejména „Teď královnou jsem já“. ■

GRAND OPENING

Centrum současného umění EPO1 v Trutnově bylo slavnostně otevřeno. V úterý 23. května za účasti více než 400 hostů, které pozvali manželé Renata a Rudolfa Kasperovi, tvůrci tohoto velkolepého galerijního projektu. Mezi hosty se například objevili i předseda vlády Petr Fiala a ministr kultury Martin Baxa.

S novým stadionem začne nová éra Hradce

Je odchovancem hradeckého fotbalu a v současné době patří mezi základní pilíře obrany Votroků. Na starém stadionu si odbyl svou ligovou premiéru, teď už se však těší na ten nový. Jaké to bylo jezdit na domácí zápasy do Boleslavi? Na co se nejvíce těší na novém stadionu a co vzkazuje věrným fanouškům, kteří jezdili na každý „domácí“ zápas? Odpovídá František Čech, stoper FC Hradec Králové.

☛ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: LUBOŠ LORINC/FCHK.CZ

Jak budete vzpomínat na starý malšovický stadion?

Na starý Malšák budu vzpomínat velmi dobře, protože jsem tam odehrál svůj první zápas v lize. Už však přeluhoval, takže se všichni těšíme na nový stadion.

Máte nějakou zajímavou vzpomínku z původního stadionu?

Nevím, jestli je to úplně zajímavá vzpomínka, ale vždy si vybavím, že byl stadion hodně otevřený. Od řeky foukalo, takže se na něm nikomu nehrálo moc dobře. Jak nebyl uzavřený, tak nebyl ani tak útulný jako ostatní stadiony v nejvyšší soutěži.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděl, že budete mít konečně nový stadion?

Vnímal jsem už od malička, že by tu měl být nový stadion, neustále se to ale odkládalo. Byly s tím velké problémy, někdo tomu neustále házel klacky pod nohy. Když jsem viděl, že už se začalo bourat a že poté byla uzavřena smlouva se zhotovitelem, už jsem i já věřil, že to je na dobré cestě a že nám tu ten nový stadion v nejbližší době vyroste.

Bylo nepříjemné dojíždět na domácí zápasy do Boleslavi?

Pro nás bylo nejvíce nepříjemné, že jsme neměli

ČINOHERNÍ DIVADLO A

Divadlo Na Fidlovačce, Praha
Rain Man

ČINOHERNÍ DIVADLO B

Divadlo Na zábradlí, Praha
Discoland

DIVADLO A HUDBA

Divadlo Bolka Polívky, Brno
Šest tanečních hodin v šesti týdnech

NOVÉ DIVADLO

Losers Cirque Company
Nespoutaní

Divadelní předplatné 2023/2024

UFFO nabízí i pro příští divadelní sezónu předplatné ve čtyřech skupinách. ■ ■ ■ ■

Stávající předplatitelé, kteří si chtějí svá místa ponechat a předplatné prodloužit, tak mohou učinit od 5. 6. do 30. 6.

Noví zájemci o předplatné si mohou zakoupit abonentky na novou sezónu od 10. 7. do 8. 9.

UFFO TRUTNOV
WWW.UFFO.CZ

SOBOTA
10/6/2023
TRUTNOV KRAKONOŠOVO
NÁMĚSTÍ

13.00 **BYT ČÍSLO 4** 15.00 **HEEBIE JEBBIES**
17.00 **MILOŠ MEIER - DRUMMING SYNDROME**
19.00 **POKÁČ** 21.00 **JELEN**
23.00 **KOMUNÁL** WWW.PIVOFEST.CZ

350 Kč PŘEDPRODEJ | **400 Kč** NA MÍSTĚ
ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENÁ
KUP VSTUPENKU **vstupenky kupuj zde**

HLAVNÍ PARTNEŘI Ochrana záhrady Arboristika

INZERCE

takovou domácí atmosféru, jakou bychom měli, kdyby se hrálo v Hradci. Před domácími zápasy jsme jezdili den předem na hotel, abychom se mohli zkoncentrovat na výkon. To není úplně ideální, poslední dobou nám to tam už lezlo krkem. Po dvou letech dojíždění se opravdu těšíme, až si zahrajeme tady v Hradci.

Co říkáte na věrné fanoušky, kteří jezdí na každý „domácí“ zápas do Boleslavi?

Určitě jim musíme poděkovat za to, že se nám snaží dělat domácí atmosféru. Není lehké dojíždět 80 kilometrů na každý domácí zápas. Tímto bych jim chtěl poděkovat, že to ty dva roky vydrželi.

Myslíte, že nová fotbalová aréna přiláká i nové fanoušky?

V Hradci se chodilo na fotbal vždy, i když se sestupovalo. Tehdy si pamatuji, že přišlo fandit tak šest až sedm tisíc lidí. Hradec je sportovní město, takže nepochybuji, že lidé budou chodit.

Na co se na novém stadionu nejvíce těšíte vy?

Asi na zázemí. Měli jsme možnost si prohlédnout stadion asi dva měsíce zpátky, pan Jukl nám tehdy ukazoval průběh stavby. Tušíme tedy, jak by to mělo přibližně vypadat, a já osobně jsem z toho nadšený.

Budete při prvním zápase nervózní?

Spíše ne, těším se na to. Dlouho jsme na to čekali, tak teď si to musíme i s fanoušky pořádně užít.

Co podle vás bude nový stadion znamenat pro město?

Vidím to především jako investici do budoucna. Poté, co bude stadion stát, by měl přijít sponzor, který bude dávat peníze do fotbalu v Hradci. To by mohlo pomoci nejen rozvoji klubu, ale i města.

Vnímáte stavbu stadionu jako ambici klubu hrát v budoucnu i evropské poháry?

Nový stadion určitě přiláká i nové hráče, kteří budou chtít být součástí nového projektu. S novým stadionem začne i nová éra Hradce, takže proč si nedat vyšší cíle? Třeba do tří čtyř let hrát o poháry, to by bylo skvělé. ■

Nadnárodní výrobce a dodavatel fluidní techniky v oblasti hydraulických systémů, mobilních strojů a všeobecného strojírenství

Vaše příležitost
Náš společný úspěch

příležitost pro studenty a absolventy

- odborná praxe a práce v dynamicky se rozvíjející společnosti
- spolupráce u bakalářských a diplomových prací
- brigády a exkurze
- stipendijní program
- vybavení pracovišť na vysoké technické úrovni
- zaměstnanecké výhody
- profesní růst

Tel.: +420 499 403 111
www.argo-hytos.com

Krkonošské pivní slavnosti

12 / 8 / 2023

25.
ročník

Vrchlabí
náměstí

UDG

TRAUTENBERK

BUTY

JAM & BAZAR

OLYMPIC REVIVAL

CÉMUR ŠÁMUR

BARBARELLA ... a další

DĚTSKÝ PARK

ZÁBAVNÉ AKTIVITY
S DDM PELÍŠEK

NAFUKOVACÍ HRAD

PIVNÍ SOUTĚŽE

KRAKONOŠ

www.krkonoskepivnislavnosti.cz

Předprodej » 300 Kč / online na www.krkonoskepivnislavnosti.cz, nebo v Infocentru Vrchlabí
Na místě » 400 Kč / Děti do 130 cm » zdarma

Partneři

Mediální partneři

